meie köikide kohta (1 Thess. 5, 11): „Maenitsege ennast isse keskis ja öppetage teine teist!“ — ja weel (Ebr. 3, 13): „Maenitsege teine teist iggapääw, ni kaua kui tännapääw nimmetatakse!“ — Önsamat egga kallimat asja ei wöi olla, kui sedda, et inimesse hinge pöördakse surmast ellusse, waenust rahhusse, iggawesest kahjust önnistusesse! Ma'p teaks parremat tööd egga suremat kitust! — Agga mis on willetsam, kui holetus hingede pärrast! Eks se olle kui surremata us ja kui kustumata tulli süddames, kui südda rindus meie wastu tunnistab: „Sa ollekšid wöinud liggimesse hinge aidata, hea öppetusse ja palwega Jesusse Kristusse jure sata, kes on pattuste Önnisteggija, — agga sa polle temma hingest holinud; sü jääb sinnu peale!“ Pühha Jummal ütleb selgeste: (Esek. 3, 18) Kui sa ööla inimest ei maenitse, et ta pöraks ärra omma öäla te pealt, et sa saaksid tedda ellus piddada; siis peab sesamma ööl kül surrema omma üllekohtu pärrast, agga sinnu käest tahhan ma temma werd küssida! —

Wimaks öppime Rona sare lesest weel ennam: Temma holetus jäi kül mehhe surma süüks, agga temma truus misga ta pärrast walwas ja walgust andis on ehk mitme saa inimeste ellu surmast peastnud! — Olled sa tännini tuimusega palju kahju teinud, wata weel on saad ja tuhhan-

ded ümberringi, kedda wöid ellu pole juhhatada, hukkatusest wälja aidata ja peästa. Maenitse ja öppeta neid julgusega, agga ka armastusega! te nende silmad lahti, et näewad hädda liggi ollewad! rägi neile Jesusest Kristusest, kes pattusid armastab! ärra häbbene mitte omma Issandat üllestunnistades! Mötle Rona sare lesse naese ja temma lambi peale! Minne ja te nöndasammuti head! —

2. Unnenäggu pühhapäwa hommikul.

Haigus on inimesel raskeks koormaks; ihhu peab selle al äggama, et kül hing römustust leiab Jummala armust. Agga kui siis ihhu hakkab töwwe järrel toibuma, kui tunneme et waew wähheneb, kui liikmed uut rammu sawad, et wöime neid sirutada, — oh luggija! eks olle nönda, et hing meie sees siis tännu öiskab Jummalale, ja mitte üksi hing, waid ihhu ka? — Se mullast tehtud hone, eks segi olle siis nut himmu täis, et ennast tahhaks Jummalale ohwriks anda? et werri soonte sees ja südname tuksuminne rindus tahhaks meid kiskuda üllesse taewa pole? — Oh töeste, se polleks risti-inimenne, kes haigusse järrel sedda ennese sees ei olleks tunda sanud; selle silmad on weel kinni Jum-